

На бойното поле.

Изгрѣва слънцето надъ грѣмъ и пушекъ,
Войскитѣ ни летятъ на стрѣвъ,
Съ лица сж радостни, засмѣни всички,
Крака потънали въвъ кръвъ!

Топоветѣ изригватъ тамъ гранати,
Гърлата — викове: „На ножъ!“ . . .
Куршуми бълватъ пушки огнебойни,
Звънтятъ тамъ сабли день и нощъ!

На смъртъ живота всѣки си излага,
Не мисли никой за назадъ:
Стихия сжща сж войскитѣ наши, —
Оттатѣкъ боя лаври зратъ! . . .

